

"Về với tôi? Tôi giúp em trả nợ"

"Thằng bác sĩ? Mà đang ngang nhiên muốn chiếm đoạt người phụ nữ của tao đấy à"

Minh Khang thô lỗ, khuôn mặt dữ dằn ánh mắt như đôi dao găm nhìn chằm chằm bác sĩ Trác Phàm, hắn cũng không quên đưa tay kéo Nhã Uyên Khanh lại, cả hai cùng giữ lấy cánh tay cô. Xem kìa, đang nơi đông người qua lại các anh định làm Uyên Khanh xấu hổ và ngại ngùng sao? Cô ngơ ngác người run run, thụt tay lại nhưng càng bị nắm chặt hơn.

Uyên Khanh khó xử lắm, Trác Phàm điềm đậm, ra dáng người đàn ông chứng chạc lịch sự nhưng đáp trả cực gay gắt.

"Phải, tôi muốn người con gái này, món nợ giữa anh và Uyên Khanh tôi sẽ trả"

"Để cô ấy được tự do về bên tôi"

Minh Khang nghe xong bật cười, vẻ mặt nhờn nhờn đáng ghét, tình yêu thật đẹp đẽ, chấp nhận trả một khoản tiền lớn cho Uyên Khanh thì chứng tỏ cậu ta vô cùng yêu, nhưng mà món nợ đó đâu chỉ đơn giản tính bằng tiền? Mà còn liên quan đến Uyên Khanh nhất định phải sinh được con trai nối dõi, trong bản hợp đồng trước đó đã thỏa thuận.

Tiền có thể trả nhưng con trai Minh Khang thì Trác Phàm định trả như thế nào? Hắn nhìn qua Uyên Khanh bộ dạng lúng túng, ánh mắt hắn chậm rãi liếc sang cánh tay cô, nắm cũng chặt góm nhỉ, xem ra cô còn mộng tưởng đến tình nhân cũ. Trong người hắn dường như khó chịu, hắn nghiêng rằng bất giác đẩy mạnh Uyên Khanh sang phía Trác Phàm, giọng đả đở vang lên.

"Được, tôi sẽ trả tự do cho cô ta, nhưng còn bản hợp đồng của chúng tôi, cậu trai định trả như nào"

"Hợp đồng?"

Trác Phàm có vẻ bất ngờ, cái chuyện hợp đồng đấy thì anh hoàn toàn không biết, nhưng dù là gì thì Trác Phàm nguyện thay cô trả hết. Cánh tay anh ôm Uyên Khanh chặt hơn càng khiến Minh Khang tối sầm mặt mũi, hắn cay cú, cười đểu giả nghiêng đầu nhìn cô.

"Định bao giờ sinh con cho tôi"

Uyên Khanh không nói gì, lặng thinh, gạt bàn tay của Trác Phàm ra, bước về phía Minh Khang, ngoan ngoãn đứng yên. Thật sự cô không muốn làm ồn chuyện này ở bệnh viện.

Hành động của Uyên Khanh lại khiến Trác Phàm đơ người, anh ngậy ra một hồi. Hắn gạt đầu ngụ ý hài lòng với sự biết điều của cô.

"Khi nào sinh con cho tôi xong, cậu có thể đến đưa cô ta đi"

Một câu nói như sát muối vào tim của cô cũng như Trác Phàm, nực cười thật, Uyên Khanh là một món đồ chơi sao? Khi công dụng đã hết thì cô bị ném sang cho người khác? Ánh mắt đỏ loét nhìn Minh Khang cô cảm phần hằn.

Không đợi Trác Phàm lên tiếng, hắn hùng hồn ra lệnh cho Mĩ Nhu đưa Uyên Khanh ra ngoài

xe, cô cũng không thể nào cãi lại nên đành theo chân Mỹ Nhu bước đi. Sau khi cô rời khỏi.

“Giờ thì cậu đã biết hợp đồng giữa tôi và Nhã Uyên Khanh là gì rồi đấy”

“Một người phụ nữ không còn trong trắng, tinh khiết, suốt đêm ăn nằm với người đàn ông khác cậu còn muốn lấy về”

Minh Khang nhếch mép cười buông lời khiêu khích Trác Phàm. Suy đi tính lại thì những lời của hắn nói cũng đúng mà, đâu có người đàn ông nào có đủ lòng bao dung, lòng vị tha khi nhìn thấy người phụ nữ mình yêu thương lên giường lại còn sinh con cho người khác? Trác Phàm điềm tĩnh, anh không thể bị quật ngã trước lời nói cay độc này.

“Tôi không quan tâm, dù có ra sao? Bằng mọi cách tôi sẽ đưa Uyên Khanh trở về với tôi”

“Được tôi chờ”

Về mặt nham nhở, nói xong Minh Khang quay người bỏ đi, vừa được vài bước chân thì hắn đột ngột dừng lại, quay đầu cất lời

“Lần sau có cho người điều tra tôi thì cũng nên xem xét cẩn trọng...”

Dứt lời hắn rời khỏi bệnh viện, Trác Phàm lặng người, xem ra anh đã đánh giá quá thấp con người kia.

Cả hai cùng trở về nhà, bữa cơm tối, Uyên Khanh không dám ngẩng đầu lên nhìn hắn cũng không nói một lời nào từ chiều đến giờ càng khiến Minh Khang thêm bộn bề khó chịu.

“Uyên Khanh, tôi đã từng suy nghĩ sẽ nương tay với cô, nhưng xem chừng không cần thiết khi thằng bác sĩ đó xuất hiện”

Hắn ngấm ngợ, tức giận mạnh tay đập đôi đũa xuống bàn rồi đi thẳng vào phòng sách làm Uyên Khanh giật mình, cô cũng không thể nào nuốt nổi ngậm ngùi quay về phòng.

9 giờ tối, Uyên Khanh đang lim dim ngủ thì cảm nhận ai đó đang đè nén lên cơ thể mình, hai tay cũng bị siết chặt trên đỉnh đầu, cô giật mình mở mắt nhìn, không ai khác ngoài hắn, Uyên Khanh cự quạ lên tiếng.

“Anh làm gì vậy hả”

“Chẳng phải muốn về với tình nhân cũ của cô sao? Đêm nay tôi sẽ giúp cô mau chóng đạt được ước nguyện”